

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput primum. Jesus de semine Abrahami.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

dicas *veritatem* definitionem complexa. Vere ergo diximus eum esse Messiam, cui uni prophetiæ omnes Veteris Testamenti de Messia conveniunt. Quod erat probandum.

PROPOSITIO NONA.

Jesus Nazarenus est Messias.

HUIC enim conveniunt prophetiæ omnes Veteris Testamenti, de Messia editæ. Quod ut accurate demonstremus postulat locus: Optimam autem hanc & tutissimam rationem fore existimo, si singula Veteris Testamenti de Christo prædicta colligam, & cum iis quæ in Novo Testamento de Jesu Nazareno tradita sunt diligenter configam. Ex hac enim Veteris & Novi Testamenti contentione apparebit Testamentum Vetus esse occultationem Novi, Novum autem esse revelationem Veteris, ut verbis utar Augustini, atque ita Veteri Novum inesse, ut rota illa, quam vidit Ezechiel, inerat alteri rotæ, juxta Gregorii Magni interpretationem; ac summum denique Testamenti utriusque esse consensum: quo consensu Christianæ religionis veritas continetur. Quamobrem is ut apertissime pateat, proponemus hic *ὁμογενίαν*, sive-comparationem clarissimarum illarum *πρῶτων* ad Christum pertinentium, quæ prænuntiata sunt in Veteri Testamento, cum iis quæ in Novo Testamento de Christo Jesu narrantur. Ac primum testimonia ipsa decerpemus ex utriusque Testamenti libris, & sibi ex adverso & *ἀντιπροσώπιον* utrimque opposita *ἀντιθέσει* representabimus, unde facilius extare possit mirifica eorum conspiratio & concordia. Tum quoniam testimonia quædam in controversiam vocantur à Judæis, aliisque orthodoxi dogmatis adversariis, & perverforum Interpretum fraudibus oblimata est germana eorum sententia, ut labefactis doctrinæ Christianæ fundamentis tota moles corrueret, ea nos pro suscepti operis ratione adversus impietatem vel imperitiam tuebimur; non omnia certe, sed ea tantum, quorum gravius est ad legitimæ religionis tutelam momentum & præcipua auctoritas, quæque sinistris interpretationibus patuerunt. Partem eorum jam supra quidem in Propositione septima allatam & expensam retractabimus. Plurima prætermittemus omnino, futurum sperantes ut in iis quæ illic disputata sunt, Lector acquiescat, prætermissa veritati ipsi, ac rectis doctorum hominum studiis ab impiorum injuria relinquemus prohibenda. Tum quoniam non verba duntaxat, sed & signa quædam in Scriptura sacra proposita, futurorum dant nobis præfensiones, signis hujusmodi compluribus ac typis in Veteri Testamento præmonstratum hominibus & prædictum fuisse Messiam ostendemus. Demum ad verum prophetiarum intellectum monitis quibusdam Lectorem informabimus.

August. De civ. Dei lib. 16. cap. 26.
Ezech. 1. 16.
Greg. Hom. 6. in Ezech.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΣ

VETERIS TESTAMENTI CUM NOVO,

IN IIS QUÆ AD MESSIAM PERTINENT.

Prædicta in Veteri Testamento, | Completa in Novo.

CAPUT PRIMUM.

Jesus de semine Abrahami.

GEN. 12. 1, 3. Dixit Dominus ad Abram
..... In te benedicentur universæ cognationes terræ.

Gen. 18. 17, 18. Dixitque Dominus, Num

MATTH. 1. 1. Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham.

Luc 3. 23, 34. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta; ut putabatur, filius Jo-

celare potero Abraham que gesturus sum, cum futurus sit in gentem magnam acrobustissimam, & benedicenda sint in illo omnes nationes terrarum.
 Gen. 22. 15, 18. Vocavit autem Angelus Domini Abraham secundo de caelo, dicens..... Benedicentur in semine tuo omnes gentes terrarum.

seph, qui fuit Heli, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham.
 Gal. 3. 16. Abrahæ dicta sunt promissiones & semini ejus. Non dicit, Et seminitibus, quasi in multis; sed quasi in uno. Et semini tuo, qui est Christus.

CAPUT II.

Jesus de semine Isaaci.

GEN. 26. 2, 4. Apparuitque ei (Isaaco) Dominus, & ait..... Benedicentur in semine tuo omnes gentes terrarum.

MATTH. 1. 1, 2. Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob.
 Luc. 3. 23, 34. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta; ut putabatur, filius Joseph..... qui fuit Jacob, qui fuit Isaac.

CAPUT III.

Jesus de semine Jacobi.

GEN. 28. 12, 14. Viditque (Jacob)..... Dominum innixum scale, dicentem sibi; Benedicentur in te & in semine tuo cunctis tribus terrarum.

MATTH. 1. 1, 2. Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam & fratres ejus.
 Luc. 3. 23, 34. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta; ut putabatur, filius Joseph..... qui fuit Jacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham.

I. **N**OBILE hoc Balaami prædictum nobis eripere contendunt Judæi recentiores, ac in primis R. Lipman in Libro Nitzachon, qui & totum *אשר* exponendum censet. Unde cum juxta hanc interpretationem nec duces Moab interfecerit Jesus, nec vastaverit filios Seth, nec Idumæam possederit, nec Israëlites opes ac robur à Jesu temporibus creverint, perperam hæc in Jesum conferri arbitratur. Grotius, qui pleraque Prophetarum de Christo oracula eruditus quidem & acutis interpretationibus, at non itidem veris labefactavit, Judæos illos novitios fere affectatur, atque hæc ad Davidem flectit, quod & antea fecisse Julianum Imperatorem notat Cyrillus. A Davide autem attritos esse Moabitas & Idumæos traditum est in libro secundo Samuelis, & ipsi Davidis Psalmi indicant. Mystice tamen ad Messiam hoc Balaami prædictum Grotius referri posse concedit. Nos hæc negamus sumi posse *אשר* *לדעין*, sed tantum *אשר* *מבאלן* *לדעין* interpretanda esse affirmamus, eoque sensu Christum Jesum notari. Nam quid hæc sibi volunt, si sumantur *אשר* *לדעין*, Orietur stella ex Jacob? quid ista, Et consurget virga de Israël? atque hæc, Vastabit omnes filios Seth? an universum genus humanum vastavit David? Grotium appello: an id facturus est Messias ille à Judæis expectatus? Lipmannum, gregalesque ipsius interrogo. Nam quod Sethum nescio quem Moabitarum regem comminiscitur Grotius, vel imaginariam quamdam urbem Moabidem R. Nathan, alique Rabini absurdissimas interpretationes excogitant, nonne fuit fatius apertis oculis lucem intueri, quam micare in tenebris? Hæc igitur, quæ mere metaphorica sunt, quæ eundem sit in reliquæ prædictionis expositione manifeste demonstrant. Stellam dicimus Jesu Christi symbolum esse, quem Solis itidem, & Lucis, & Ignis symbolis significari ostendemus infra in Parallelismo. Virga quoque appellatur, Ebraice *שבת*, hoc est *Sceptrum*: id regiam dignitatem ac potestatem signat, quam Jesu quoque convenire Parallelismus declarabit. At Septuaginta-Interpretes reddunt *ἀνδραγατος*: in quo

Defenditur testimonium Num. 24. 17.
 Cyrill. libr. 3. contr. Julian. 2. Reg. 8. 2.

